

Taflor ur Fredmans epistlar och sånger /

Bellman, Carl Michael,

81 Fa Br.

BELLMAN, C. M.

*Titel
Brev
0*

TAFLOK

UR

FREDMANS EPISTLAR

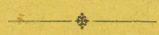
OCH

SÅNGER,

SCENISKT OCH MUSIKALISKT ANORDNADE

AF

ISRAËL SANDSTRÖM.

1878

STATE

PROBATE

IN

THE

OF

18

TAFLOR

UR

FREDMANS EPISTLAR

OCH

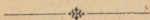
SÅNGER,

AF

P—n.

= *Jonas Philipsson.*

Musiken arrangerad af Isr. SANDSTRÖM.

Enär „aktionen“ i dessa taflor öfverallt framgår af sjelfva texten, har anordnaren ej ansett nödigt att i detta afseende gifva de uppträdande några fingervisningar.

TALOR

PERSONERNE:

BACCHUS.
LUNDHOLM, brännvinsbrännare. }
APPELSTUBBE, f. d. tullinspektör. } Bacchi
ÖSTERMAN, stolmakare. } Riddersmän.
HALLING, sockerbagare. }
AGRELL, tullskrifvare. }
FREDMAN, urmakare, utan ur, verkstad och förlag.
JANKE JENSEN, perukmakaregesäll och ceremonimästare.
STENDECKER, pukslagare.
KNAPEN, virtuos på aboë.
FADER BERG, tapetmålare och stadsvirtuos på flere
instrumenter.
JERGEN PUCKEL, under hallrätten.
GUMMAN PÅ THERMOLIUM.
ULLA WINBLAD.
JUNGFU LONA.
JUNGFU LOTTA.
FLERE RIDDERSMÄN.
TVENNE ORDENSHÄROLDER.
SPELMÄN OCH MUSIKANTER.
BALGÄSTER af båda könen.

~~~~~

FÖRSTA TAFLAN.

Bacchi adelsmän och deras vapen.

Ordens-salen med Bacchi adelsmäns vapen upphängda kring väggarna. Vid första kulissen på scenens venstra sida en tunna på en upplöjning.

Tvenne härolder (sysselsatta med att på kulisserna bakom tunnan och kring väggarna, upphänga de här nedan förekommande vapen.)

FREDMAN (*inkommer under förspelet.*)

v. 1.

FREDMAN.

Bacchi härolder med guld och beslag!
Blir det kapitel?

1:STE HÄROLDEN:

Nej, inte i dag!

FREDMAN.

Blir det inte riddarslag?

1:STE HÄROLDEN.

Inte, inte säger jag!

FREDMAN (*till 2:dre härolden.*)

Hvarför då kåpor och spiror min vän?

2:DRE HÄROLDEN.

Jo, kära hjertandes, saken är den:
Kolmodin och Holmström se'n
Sku nu blifva adelsmän.

FREDMAN.

Nå, så säger jag: må göra!
Värdigt Kolmodin upphöjs . . . .
Hvad namn och vapen skall han föra?

2:DRE HÄROLDEN.

Jo, han heter Källarereutz.

ALLA TRE.

Han heter nu von Källarereutz.

1:STE HÄROLDEN. (*visande på vapnet.*)

Bacchus sjelf hans vapen målar:
I rödt fält en guldpokal;

2:DRE HÄROLDEN.

Rundt omkring ett löfverk prålar
Med tulpaner och bregal:

1:STA HÄROLDEN.

Öfverst ses i gyllne strålar
Riddarns namn och åretal.

ALLA TRE.

Öfverst ses i gyllne strålar
Riddarns namn och åretal.

v. 2.

FREDMAN.

Tvi, tocka vapen vill jag inte ha!
Bacchi härolder så granna . . . .

BÅDA HÄROLDERNA.

Hur sa?

FREDMAN.

Gula kåpor — nå, hurra!
Spiror med! . . . .

1:STE HÄROLDEN.

Hur sa?

2:DRE HÄROLDEN.

Hva ba?

FREDMAN.

Men, kära hjertans, förlåt mig, jag ber:
Blefve då ej några adlade fler?

1:STE HÄROLDEN.

Käre hjertans, många fler:
Holmström fick ock sitt banér . . . .

2:DRE HÄROLDEN (*öppnar tappen
på tunnan och slår i en bägare*) (*bjuder Fredman.*)

Tag en sup, på skorpan tugga!

1:STE HÄROLDEN.

Holmström — hör hans adelsnamn —
Han heter nu von Ehrensugga:
Vackert barn i Bacchi famn!

ALLA TRE.

Ett vackert barn i Bacchi famn!

1:STE HÄROLDEN.

Aldrig han banéret mistar,
Ty han kämpar i sin tro.

2:DRE HÄROLDEN (*visande på vapnet.*)

Bacchus sjelf hans vapen ristar:
I ett gyllne fält — jo jo —

1:STE HÄROLDEN.

Under tvenne oljoqvistar
Står en sugga vid en ho.

ALLA TRE.

Under tvenne oljoqvistar
Står en sugga vid en ho.

v. 3.

FREDMAN.

Tvi tocka vapen! jag passar ej på
 Bland Bacchi krymplingar välboren gå:
 Jag vill ej hans lagrar få . . . .
 Blef ej flera än de två?

1:STE HÄROLDEN.

Jo, kära hjertans, ändå en god vän:
 Han, officianten med asken —

2:DRE HÄROLDEN.

— ja, den —

Kilberg.

FREDMAN.

Den du?

2:DRE HÄROLDEN.

Ja, just den . . .

1:STE HÄROLDEN (*till 2:dre.*)Rör på tappen (*till Fredman*) drick igen!

FREDMAN.

Käre, säg hvad namnet heter?

1:STE HÄROLDEN.

Jo, han heter Adlerstop.

2:DRE HÄROLDEN (*visande på vapnet.*)

Fioler, valdhorn och trompeter
 Kring hans vapen fästas hop.

ALLA TRE.

Omkring hans vapen fästas hop.

1:STE HÄROLDEN.

I rödt fält ett tennstop glimmar,
 Och en örn på locket står;

2:DRE HÄROLDEN.

Midt i skölden solen strimmar,
Och i soln en kräfte går.

1:STE HÄROLDEN.

Nedanföör en hvalfisk simmar
Och i gapet står: Gutår!

ALLA TRE.

Nedanföör en hvalfisk simmar
Och i gapet står: gutår!

v. 4.

FREDMAN.

Tvi, tocket vapen — det ger jag åt hin:
Kräftor och hvalfiskar, örnar och svin,
Valdhorn, flöjter, violin! —
Men hvad eljest hölls för min?

1:STE HÄROLDEN.

Jo, kära hjertans, en Nystedt, vi se,
Har uti vapnet — långt mer än de tre —
Verklig mer simplicité
Än de andra adlade.

FREDMAN.

Käre, säj hvad namnet blifver?

2:DRE HÄROLDEN.

Ack, hvad dårskap på vår ö!

1:STE HÄROLDEN.

Jo, Oelheim, han med Oe skrifver —

2:DRE HÄROLDEN.

Meissner skrifver bara Ö,

ALLA TRE.

Ja, Meissner *Ölheim* har med Ö.

1:STE HÄROLDEN. (*visande på vapnet.*)

Tvenne tigrar skölden fatta,
Hvilka sig på ändan ställt,

2:DRE HÄROLDEN.

Rundt omkring ä' rankor satta
Öfverst flyr en bisvärm snällt.

1:STE HÄROLDEN.

Men se vapnet, se och skratta —
En blå näsa i rödt fält!

ALLA TRE.

Men se vapnet, se och skratta
En blå näsa i rödt fält!

v. 5.

FREDMAN.

Tvi, kära far, var det vackert? jo pytt!
Gammal familje, fast vapnet är nytt!
Stamfar var, som man uttydt,
Noak eller Lillepytt.

Oelheim med Oe det är nu då hans . . .
Hvad tar den andre för färger och glans?
Är det prydt med hjälm och krans,
Trummor, fanor, pik och lans?

1:STE HÄROLDEN.

Kära hjertans, hur du frågar!
Hvem kan repetera allt?
Jag är så törstig — du mig plågar —
Hit en sup! Det är så kallt.

{	FREDMAN & 1:STE HÄROLDEN.	}	} tillsammans.
	Tag hit en sup! Det är så kallt.		
{	2:DRE HÄROLDEN. (<i>slår i</i>)	}	
	Ja, tag en sup! Det är så kallt.		

1:STE HÄROLDEN. (*visande på vapnet.*)

Meissner Ölheims vapen, kära,
Är uti en fyrkant stäldt:

2:DRE HÄROLDEN.

Tvenne kattor skölden bära (*slår i*)

FREDMAN (*till 2:dre härolden.*)

Hit en sup! Ich hab' kein Geld.

1:STE HÄROLDEN.

Meissner Ölheim bär med ära
En röd näsa i blått fält.

ALLA TRE.

Meissner Ölheim bär med ära
En röd näsa i blått fält.

Tablåridån faller.

~~~~~

ANDRA TAFLAN.

Bacchi första riddarslag.

Ordensalen som förut. En pall framför tunnan. Bacchus (sittande på tunnan.) — Janke Jensen (står vid sidan till höger om pallen, vänd mot de nyutnämnde riddarne. Tvenne Bacchi embetsmän (bärande, den ena riddarkåporna, den andra fanorna med valspråken, stå i bredd med ryggarne åt fonden vid sidan.) — Lundholm, Appelstubbe, Österman, Halling, Agrell (stå midt emot tunnan.) Tvenne härolder (en på hvardera sidan om tunnan.) — Stendecker, Knapen jemte flera Musikanter (placerade med sina trompeter och liror till höger om altaret ett stycke från den ene härolden) — Flere Riddare (utföra kören och stå i en halfkrets i fonden.)

v. 1.

BACCHUS. *(till härolderna.)*

Ordenshärolder, ta'n era spiror!

Och Stendecker trumla nu — *(Lundholm framföres af soldaterna till tunnan.)*

KÖREN.

Bom, bom, bom, bom! Med pukor och liror
Bacchi fest vi fira sku. *(Lundholm knäfaller.)*

BACCHUS.

Riddarekapitlets våta gubbar,

:||: Klang! Baccus dubbar :||:

Lundholm *(Lundholm uppstiger och påhänges kåpan och emottager fanan af C. M.)*

Bacchus och KÖREN samt härolderna.

Bränvinsbrännarn . . . Värdig du! (*Lundholm återföres.*)

v. 2.

BACCHUS.

Ordenskapitlet ingen nu rubbe!
Lundholm han är värdig, han. (*Appelstubbe framföres.*)

HÄROLDERNA (*till Lundholm.*)

Hodie mihi, oras tibi, gubbe,
Du uti din stjerna fann. (*Appelstubbe knäfaller.*)

BACCHUS.

Riddarn Appelstubbe, tullinspektoren,
∴ Klang! är friboren ∴

Bacchus *Appelstubbe uppstiger, påklädes och erhåller sin fana.*

BACCHUS OCH KÖREN.

Bland hans hjeltar ålderman.

v. 3.

BACCHUS (*till Appelstubbe.*)

Hjelte vid tunnan, stå inte flater —
Riddarkåpan knäpp igen!

HÄROLDERNA.

Patria, ubi bene, kamrater,
Står i stjernan . . . (*till Appelstubbe*) ser du den?

BACCHUS.

Visat semper Bacchus, glas och buteljer!
∴ Står du och sväljer ∴
Österman!

BACCHUS OCH KÖREN.

Österman, stolmakaren! (*Österman framföres.*)

v. 4.

KÖREN (*1:ste ten. & 1:ste bas.*)

Främst ibland Bacchi hjeltar han tråkar,
Hjelper andra i sin mull.

KÖREN (*2:dre ten. & 2:dre bas.*)

Men när som klotet kägglorna råkar,
Dimper kägelkungen kull.

HÄROLDERNA.

Veni, vidi, vici! står uti stjernan. (*Österman knäf.*)

BACCHUS.

∴ Klang! Bacchus ärna'n ∴
Längese'n. (*Österman uppstiger, påklädes kåpan,
emottager fanan och återföres, hvarefter Halling ome-
delbart framföres och knäfaller genast.*)

BACCHUS OCH KÖREN.

Vivat Bacchus och var full!

BACCHUS.

Riddaren Bacchus ville betrakta . . .
Sockerbagar Halling, stå! (*Halling reser sig upp.*)

KÖREN (*till Stendecker.*)

Puka, Stendecker, inte så sakta —
Lyft upp pinnarne och slå! —

HÄROLDERNA.

Aut Cesar, aut nihil! hans valspråk blifver.
(*Halling knäfaller ånyo.*)

BACCHUS.

∴ Klang! Bacchus gifver ∴
Halling (*Halling uppstiger, påklädes och
emottager fanan.*)

BACCHUS OCH KÖREN.

Tappen till att suga på. (*Halling återföres.*)

v. 5.

BACCHUS.

Än finns en stjärna, målad och prickad,
För tullskrifvaren Agrell. (*Agrell framföres.*)

KÖREN.

Prompt till Norrköping varder han skickad,
Som Mercurius qvick och snäll.

HÄROLDERNA.

Semper adsum! riddarns valspråk heter (*Agrell
knäfaller.*)

BACCHUS.

∴ Pukor, trompeter ∴

Pukor! (*Agrell uppstiger, påklädes kåpan, emotta-
ger fanan.*)

BACCHUS OCH KÖREN.

Nu kapitlet slöts i qväll.

Tablåridån faller.

TREDJE TAFLAN.

Riddarsedens afläggande i Ordenskapitlet.

Samma dekoration, personer och anordning som i föregående tafla. Af de nye riddersmännen äro blott fyra närvarande, neml. Lundholm, Appellstube, Österman, Agrell.

v. 1.

KÖREN.

Hör pukor och trompeter!
Hvar riddare står så feter
Med rosor och guldbeslag:
I dag blir det riddarslag.

HÄROLDERNA.

Stig fram, du Bacchi hjelte!
Knäpp igen ditt riddarbälte
Och Lundholm, stå ej så tvär —
Stig, riddare, fram och svär!

(De 4 riddarne framträda.)

KÖREN.

Hör Knapen, han spelar! *(Knapen blåser på oboën, hänger stjernan på Lundholm, som knäböjer.)*

BACCHUS.

Lundholm, var värdig! tag stjernan här!

KÖREN.

Lundholm, var värdig! tag stjernan här!

v. 2.

LUNDHOLM *(står upp.)*

Jag, Lundholm, jag bedyrar:
Af bränvin min hjerna yrar,

Af bränvin är all min blod,
 Och flaskan är min klenod.
 I stjernan, jag nu vinner,
 Mitt timglas sakta rinner.
 Ack, ack, tocken stjerna . . . lull . . .
 Aj, aj, om hon vor' af gull

KÖREN.

Hör Knapen, han spelar! (*Appelstubbe knäfaller.*)

BACCHUS (*fäster stjernan på honom.*)

Var Appelstubbe värdig! Fall ej omkull!
 (*Appelstubbe rerer sig upp, men håller på att falla.*)

KÖR.

Var Appelstubbe värdig! Fall ej omkull!

v. 3.

APPELSTUBBE

Jag, Appelstubbe lofvar,
 Om lyckan mig väl begåfvar
 Ell' om hon mig *inte* ger,
 Att fäkta vid ditt banér!
 Jag tjent min kung vid bommen,
 Men Bacchus, min far, med gommen.
 Jag skrattar inför din thron
 Åt syssla och suspension.

KÖREN.

Hör Knapen, han spelar! (*Österman knäfaller.*)

BACCHUS (*hänger på honom
 stjernan.*)

Österman var värdig! Stå rätt på skon!

KÖREN.

Österman var värdig! Stå rätt på skon!

v. 4

ÖSTERMAN (*uppstiger.*)

Jag, Österman, allena,
 Kontrakt i minsta sena,
 Jag står nu då här vid ljus
 I nattrock och i karpus.
 Jag svär och jag bekräftar:
 Den stjernan, man på mig häftar
 Skall dingla och dangla våt —
 Mitt öga det går i gråt.

KÖREN.

Hör Knapen han spelar (*Agrell knäfaller.*)

BACCHUS.

Agrell var värdig! Låt Knape, låt! (*Agrell
 uppstiger.*)

KÖREN.

Agrell var värdig! Låt, Knape, låt!

v. 5.

BACCHUS.

Hör Jensen!

JENSEN.

Hvad befaller?

BACCHUS.

Hit flaskor utaf kristaller!
 Skattmästar-peruken fram,
 Pomada och tång och kam!
 Agrell, han skall nu bära
 Skattmästare-kors med ära.

(*Jensen framskaffar peruk etc. och sätter den på Agrell;
 Bacchus påhänger honom skattmästarekorset.*)

KÖREN.

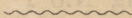
Ja, vivat i Bacchi tjäll
Skattmästaren Pehr Agrell!
Hör Knapen, han spelar!

HÄROLDERNA.

Dubbningen i kapitlet slöts nu i qväll.

KÖR.

Dubbningen i kapitlet slöts nu i qväll.

Ridån faller.

Bacchus leker med sina barn.

Bellmanstaffla i 2 afdelningar, med sång, tal och dans.

Sceniskt musikaliskt anordnad af *Israel Sandström*.

Teatern föreställer en vacker trakt af Djurgården med sjöfond. Till venster på scenen (höger om åskådaren) längst bort fader Bergs värdshus. Till höger på scenen (venster om åskådaren) längst fram, en gräsbänk.

Första scenen.

En segelbåt, bemannad med fyra båtsmän närmar sig från venster under

Sång N:o 1.

Uppå vattnets lugna våg
Mellan mist och dimma
Rundt kring tackel, block och tåg
Vi neptuner stimma.
Fåfängt tro vi stormens hot:
Nej, vi hoppa på en fot —
Och om skutan knakar mot,
Skratta vi och simma.

Om än åskan eldar skyn
Och i seglen fräser,
Om hon svedde ögnabryn,
Ändå ingen läser.
Bacchi visor sjunga vi
Men när döden gått förbi,
Slå vi fullt i glaset i
Medan böljan jäser.

EN BÅTSMAN.

Hurra gossar! ser ni må'n?
Se den blanka ringen —

ALLA.

Den som kunde stöta på'n,
Tala om för ingen.

EN ANNAN BÅTSMAN.

Had' vi bara ankargrund
Men den klimpen har ej sund;

Fan far i: hvad den är rund —
Låt oss segla kring'en.

(*De segla vidare.*)

Andra scenen.

*En roddbåt, rodd af en roddarmadam, förande
Movitz, med violoncellen på ryggen samt bläsande
valdthorn, och ett sällskap bellmanspersonligheter
af båda könen går förbi, under det sällskapet
sjunger.*

Sång N:o 2.

Kör af Movitz med sällskap, från båten.

Corno.	Stolta stad,	
Corno.	Jag nu glad	
	Förglömmet ditt prål,	
	Ditt buller, larm och skräål,	
	Dina slott och torn — —	
	Movitz blås i ditt horn!	Corno.

	Böljan slår,	Corno.
	Båten går.	Corno.
Bland jakter och skutor spanjefararn står,	Segelstinn,	Corno.
	Går snart in	Corno.
I Cadix och Dublin. (<i>De ro vidare.</i>)		Corno.

N:o 3. Sång från värdshuset.

Sång N:o 3.

Kör från värdshuset.

Hör, I, Orfei drängar,
Stämman edra strängar;
Knäppen alla, — — — — V:cello.

Till Apollos pris!
I, som till exempel
Uti Fröjas tempel
Nederfalla, — — — — V:cello.
Följen er kapis!

I, som pröfven gammalt öl . . . gutår..
Eder önskas fuktigt silfverhår — — V:cello.
Och en strupa, som förmår!

Basfioler klinga:
Tag hit bågarn . . . svinga,
Svinga, broder, — — V:cello.

Svinga med din hatt!
Visa dina dater —
Du har bra kamrater:
Bacchi floder — — V:cello.

Rinna dag och natt.

Glas i hand och ljufvigt strängaspel
Hûile de Venus, kummin och kanel — V:cello.

Blifve, broder Wetz, din del!

Talas: Lefve poeten, brodern Wetz! Hurra! etc.

Tredje scenen.

FREDMAN *inkommer under*

Sång N:o 4.

Venus, Minerva,
Mars bland de djerfva

Han, som med trummor och döden går på,
 Pallas och Klio,
 Muserna nio.
 Jupiter, Pluto, Apollo också,
 Gudar, gudinnor,
 Hjeltar, hjeltinnor,
 Hela Olympen, gutår i min vrå!

Eder till ära
 Törs jag begära
 Af edra nåder den lycka och grace,
 Utan att ljuga,
 Att i min stuga
 Hålla till godo ett litet kalas?
 Värden är ringa:
 Skinka och bringa,
 Pepparrot, senap och se'n några glas . . .

Bacchus han språka
 Hur han skull' åka
 Uti en vagn med Pan och Sylvan.
 Febus ej mäktar,
 Han sig ursäktar:
 Gubben har durk-lopp och dras med quartan;
 Ja, Melpomene
 Har ondt i bene' —
 Fröken dock skicka mig en parmesan:

Juno har snufva —
 Nattrock och hufva
 Ärnar gudinnan att kläda sig i.
 Jag blef villrådlig:
 Dock hon var nådig,
 Sade: „jag kommer uti chauve-souris.“ —
 Vördnad i hjerta,
 Bäfvän och smärta —
 Gudar, gudinnor, kom, gören parti!

Men jag mig stärker,
 Fast jag förmärker
 Att från Olympen är icke en själ.
 Sorgen å sido!
 Bacchus, Kupido,
 När jag har er, jag ej ledsnar ihjäl.
 Lappri i skymfen!
 Strunt i olympen . . .
 Tyst — jag nu somnar så roligt . . . Farväll!
 (*Fredman somnar.*)

Sång N:o 5.

Kör af hela sällskapet, som kommer inmarscherande från
 värdshuset.

v. 1.

Movitz blåste en konsert
 På tre byttor en afton se'n balen var sluten.
 Hvarje ton liksom en ärt
 Den föll så kullrig och rulla ur truten.
 Först höll Bergen en barang,
 Se'n sjöng Ulla ett par utaf Filtzens duetter,
 Vid ett ackompanjemang
 Utaf två flöjter och sex klarinetter.
 Hör, båd' folk och få, Clarin.
 Orfei oboë! Clarin.
 Låt oss vara glada barn
 Och klappa systrarne hvar på sitt knä!

v. 2.

Eol stormar uti skyn,
 Nattens facklor de släckas; det regnar och sqvalar;
 Neptun utur vattubryn:
 Han kastar upp sina gaster och hvalar.
 Ack, hur ljufligt då den ton,
 När Apollo med mildhet förlustar vårt öra!
 Sjung, bror Wingmark, min patron!
 Ack, sjung en skål, som är lustig att höra.

Blås bassongen stark.

Fagotto.

Vivat vår monark!

Clarin.

Skråla klarinetters klang,

Vi dricka skålen med högmod och rang.

(Kören placerar sig kring Fredman, som uppvaknar och sjunger)

Sång N:o 6.

Kärlek och Bacchus helgas min skål,

Båda sku' firas af ungdom och ålder.

En ger jag hjertat, den andra min bål;

Ty Astrild ger Venus härolder.

Femton års flicka och fuller pokal,

Är hvad i verlden helst mig behagar.

∴ Ack, hvad jag önskar uti mina dagar:

Hos Venus bli fänrik, hos Bacchus korpral! ∴

(Kören upprepar.)

(En båt, förande Ulla, närmar sig, åskan höres några ögonblick vid sångens början.)

v. 1. Kör. (A.)

Blåsen nu alla';

Hör, böljorna svalla,

Åskan går!

Venus vill befalla,

Der Neptun rår.

Simmen, tritoner,

Och sjungen, millioner

Fröjas lof!

Svaren postiljoner,

I Neptuns hof! *(Båten synes.)*

Se Venus i sin prakt!

Kring henne hålla vakt

Englar, delfiner, zefirer och Paphos hela makt,

Vattunymfer plaska kring

I ring! *(Ulla landstiger. Ömsesidiga helsningar till höger och venster, under det Fredman förer Ulla fram på scenen, sjungande)*

v. 2.

FREDMAN.

Solo.

Nig nu och buga
Träd in i min stuga,

Dansa om!

Fröjas barn ä' sluga:

Kom Ulla, kom!

Hör du ej suset? (*Fader Berg bjuder
Ulla en smultronlikör.*)

Si, värden i huset —

Fader Berg —

Valdthornet och kruset

Ge gubben färg.

Djurgårdsherdinna snäll,

Här är Palemons tjäll.

Här ser du herdar, som raggla båd' morgon',
middag, qväll,

Herdar utan lamb och får —

Gutår!

KÖR.

Sjungom nu alla,

Låt kärlek befalla

Våra lif!

Spela, spelmän alla,

Till tidsfördrif.

Svalkom vår tunga

Och låtom oss sjunga

Nu på en gång!

Nymfer och friskt kalas,

Vällust i blod och glas,

Sömniga ögon, friskt hjerta, fioler, sång och bas —

Hvar epistel innebär

Och lär.

ULLA (*omgifven af de öfriga nymferna.*) höjer sitt glas och sjunger:

N:o 7. (B)

v. 1.

Sjungom, systrar, Fröjas ära!
 Fast vi Bacchi rökverk bära,
 Fröjas ära ::
 Våra varma bröst begära. Fine.
 Vi bekänna hennes lära,
 Och gudinnans lag besvära. D. C. al Fine.

v. 2.

Under facklans dunkla låga
 Vi till Bacchi gårdar tåga
 Men vi våga ::
 Klandra dödens pil och båga. Fine.
 Spör oss någon om vår plåga,
 Blir det svaret på hans fråga. D. C. al Fine.

N:o 8.

Sång af Ede, som kommer inridande på en åsna.
 Ack, hör ett roligt giftermål,
 Tänk, Venus skall stå brud
 Med Bacchus, som hon gerna tål
 I sina gästabud:
 Bacchus brudgum :: står i sin skrud.
 Vi ä' budna allihop,

KÖR.

Vi ä' budna allihop
 På hans bröllop, dansa med hvarann,
 Till att dansa :: qvinna och man.
 Vi ä' budna allihop ::

EDE.

Sjelf Fuhrman, marskalk, är så grann
 Med stor peruk till dans,
 Hos Bacchus högste embetsman
 Och pascha af en svans . . .

Bacchus brudgum :: står nu med krans.
Vi ä' budna allihop ::

KÖR.

Vi ä' budna allihop
Att på bröllop dricka med hvarann,
Till att dricka :: drick, hvad du kan!
Vi ä' budna allihop ::

EDE.

Min granne, är du bröllopsklädd
Uti så vackert lag,
Så träd då in, var inte rädd,
Och buga liksom jag!
Bacchus brudgum :: står just i dag
Vi ä' budna allihop ::

KÖR.

Vi ä' budna allihop ::
Till att sjunga, :: qvinna och man . . .
Vi ä' budna allihop ::

EDE.

Sitt stilla, granne på din stol
Tills du hlir bjuden opp!
Låt dundra Bacchi basfiol. —
Kurage i hvar kropp!
Bacchus brudgum :: fröjdar vårt hopp.
Vi ä' budna allihop ::

KÖR.

Vi ä' budna allihop ::
Till att dricka, hurra och må bra,
Till att dricka . . . :: Tack skall du ha!
Vi ä' budna allihop ::

*Derefter spelas en marsch, hvarunder marscheras ut
med Ede i spetsen.*

Ridån faller.

2:dra Afdelningen.

(Sjömän och folk af båda könen äro sysselsatta med förtäring vid ett af Mutter på Tuppen, Cajsa Stina, Ormens pigor o. s. v., betjenadt bord.)

N:o 9.

FREDMAN, *inkommer.*

De dyrbaraste gåfvor utösas ofta af den lekande naturen under den mildaste himmel, då de dödliga med bleknade anleten ej mäktat pryda sina kinder med den purpur, som de lysande blommor vid morgonstunden sprida. Man ser uti frusande floder en skönhet kasta sina perlor . . . hvad, kasta, säger jag? Ja, med snöhvita finger, som täfla i glans med de orientaliska perlor. De gyllene fiskar i Kina uppstiga i svafelgul ånga utur berlinerblå katsor, fästade med rosenröda bandvippor . . . Hvad säger jag? Skördemännen på åkrarna i det rika Indien kunna knappt i sina små glimmande jackor, förliknas vid de violetta silfverax, som skördas af deras agatliar. Dryckeskärlden vid de sorlande bäckar finnas i kastanjetråd högt uppsatta med konstigt virkade förlåter. Herdinnor i nopkin och gingang, med solhattar af perlemo gunga i pomeransträd och uppfylla luften med tjusande röster. Der kostar ett glas af stora Mogols aftonfinkel, älsklige bröder, cirka fem tolftedels svenskt tolföre; och af det kejsrerliga myrbränvinet, som främmande gesandter undfå vid afskedstagandet, älskade bröder, för en vittnen får man så mycket, så att

Sång N:o 9.

Glasen darra mellan knogen,
Håll i glaset, du är mogen!
Kejsarn sitter der på krogen,
Hela dagen trogen.

Håile de Venus och persiko
Växa der vildt uti skogen.

Talas Sjunges Det är ju sjelfva fan, mine älsklige?
I en röd scharlakanströja
Sitter han och har en blöja —
Folket sig till jorden böja,
Sina glas upphöja.

FOLKET.

Torkar han glaset med blöjan?

FREDMAN.

Ja,

Det plär hans höghet förnöja.

N:o 10. Marsch,

hvarunder Bacchi festtåg inkommer.

Processionen.

1. *Härolden*, ridande på åsnan.
2. *2:ne profosser* med förgyllda yxen.
3. a) *Stendecker*, ensam; b) *Knape* och *fader Berg*; c) *Movitz* och *fader Bergström*.
4. *Riddarebanéret*.
5. *2:ne officianter* med stafvar.
6. *De dansande kavaljererna*. *Ulla Winblads* ensam. De öfriga parvis.
7. *Bacchi prestinnor*. *Ulla*, ensam; de öfriga parvis.
8. *Jenke Jensen* med ceremonimästarestaf.
9. *Bacchus*, buren af 4 soldater: *Manskap*, gif akt.
10. *Stora Ordensbanéret*.
11. *2:ne härolder* i gula kåpor och med spiran.

12. *En officiant*, bärande ordensljusstaken.
13. *En d:o* bärande ordenstratten och *Trundman*, bärande Ordenskaraffinen.
14. *Silfverskålen*, buren af fyra kapitelgubbar.
15. *Bacchi Riddermän*. *Lundholm*, ensam; *Ap-pelstubbe*, *Österman*, *Halling* och *Agrell*, parvis.
16. Folk af båda könen.
17. Bagaget på röda kärror.

(*Under marschen sjunger Anföraren för Bacchi soldater följande sång:*)

Manskap gif akt!
Stån, rätta er, sjung!

Lofsjungom vår Bacchus och marschera i takt.

Marschen blir tung,
Men knekten är ung,

Och flaskan i bälte väcker kurage.

Si vårt bagage
Rullar i prakt

Med röda kärror, som gnissla fint i nafven.

Ser ni, hva ba?
Öltunnorna?

Ser ni den fastagen ifrån Malaga?

KÖREN.

Ja, ja, ja, ja! Ja, ja, ja, ja!

(*Efter marschens slut placeras Bacchus i midten af fonden och omgifves af de öfriga, hvarefter följer*)

Sång N:o 11.

(*Kommendörer och Prestinnor:*)

Hymn till Bacchus.

Bacchus vi dyrka,
Här är vår kyrka,
Bacchus! gjut styrka
I dina krus.

(*Prestinnorna niga, Kommendörerna buga.*)

Svalkom vår tunga,
 Hjerta och lunga:
 Låtom oss sjunga:
 O, Bacchus, hör!
(Prestimmorna niga, Kommendörerna buga.)

Sång N:o 12.

BACCHUS.

Drufvorna digna neder åt marken,
 Kom och plocka mina barn!
 Ringaste herdar, högsta monarken
 Fångslar jag i mina garn.
 När de fångslas, bli de alltför yra,
 Drufvornas syra ::
 Svalkar,
 Svalkar mina små.

Högsta bekymmer mäktar jag döda,
 Kom och plocka mina små!
 Somliga drufvor rosenröda,
 Somliga är' hvita, blå.
 När de pressas, hjertat vinner kraften,
 Ja denna saften ::
 Svalkar,
 Svalkar, svalkar mina små.

Kom, låt oss dansa, drufvorna rinna,
 Kom och plocka natt och dag!
 Drottning och herde, kung och herdinna,
 Smaka mina lifsbehag.
 Hjertat eldas, blodet darrar, jäser,
 Drufvan hon fräser ::
 Svalkar,
 Svalkar, svalkar natt och dag.

Sång N:o 13.

Menuettdans med kör.

Fader Berg i hornet stöter —
 Si, hur lilla nymfen söter
 Svingar sig i en dans!
 Si, hur fader Berg, han gapar,
 När som Jergen Puckel skrapar,
 Stöter han en kadans.
 Hurra, si Ulla dansar:
 Engageanter, flor och fransar,
 Hvit sultan och blomsterkransar —
 Hvita ben! :||:
 Si, ljus och lampors sken!
 Valdthorn bör man ha på baler,
 Strufvor, nymfer och pokaler:
 Stor sak uti fioln!
 Si, hon slänger armen trötter —
 Hvita ben och röda fötter!
 Si, himmelsblåa kjoln!
 Hurra . . . si bröstet jäser!
 Minsta veck i kjolen fräser.
 Si, hur fader Berg han läser
 Noterna :||:
 Hej, kära far, blås bra!
 Käre, blås som sjelfva satan -
 Håll valdthornet utåt gatan:
 Heriarne ska' gå in:
 Friska grefvar och baroner
 Och husarer och dragoner.
 Hej friskt humör och vin!
 Hurra, si Ulla skrattar
 Si, hvad galonerta hattar!
 Paris sin Helena fattar,
 Röd och varm :||:
 Blås, fader Berg alarm!

FREDMAN.

Valdthorn hörs i luften mumla,
Och sirener kring mig tumla
Under Apollos ljud.

Ulla Winblad, kära syster,
Du är eldig, qvick och yster;
Hvar dag så står du brud.

Hurra — jag hör dig sjunga . . .
jag ser Fröjas tempel gunga,
Eldar kring i luften ljunga!

Full och våt :||:
Står jag i Karons båt.

N:o 14.

Kör.

Vexelsång emellan Mollberg, som inkommer, och Fredman.

FREDMAN.

„Tjenare Mollberg! hur är det fatt?
Hvar är din harpa, hvar är din hatt?
Ack, hur din läpp är klufven och stor!
Hvar har du varit, svara min bror.“

MOLLBERG.

Till Rostock, min bror,
Min harpa jag bar.
Der börjas krakel
Om mej och mitt spel;

Och bäst som jag spelte — pling, plingeli plång —
Kom en skoflikare, hjulbent och lång,
Högg mej på truten . . . Pling, plingeli, plång!

FREDMAN.

„Hur såg han ut?“

MOLLBERG.

Jo, surögd och klen,
Svarta skinnbyxor, mörkblåa ben,
Uppfästad hatt med guldträns och band,
Randiger nattrock och käpp uti hand:

Just så såg han ut;
 På västen ett spjut
 Satt i ett gehäng;
 Och när han blef sträng,
 Slog han i verksta'n — pling, plingeli pläng —
 Så att der darra båd' fällbänk och säng,
 Fönster och dörrar . . . pling, plingeli, pläng! —

Jag satt och spelte, nykter och sur,
 Drottningens polska i polen, G—dur.
 Rundt kring mig satt förståndiga män;
 Den drack ett stop, ett halfstop drack den,
 Men hur det var fatt,
 Slog en af min hatt;
 En ann' sa åt mej:

„Hvad fan angår dej
 „Polens affärer?“ Pling, plingeli, pläng!
 Spela ej polska, men lär dig en gång
 Ha tand för tunga!“ Pling, plingeli pläng'

Hör min Mecenas, hör hvad som sker!
 Jag satt så nöjd och drack mitt qvarter,
 Talte helt högt om Pol'ns konjunktur;
 „Veten, go herrar,“ sa' jag, och drack ur,
 „Att ingen monark
 I verlden så stark
 Förmår i sitt land
 Förbjuda min hand

Att på min harpa“ — pling, plingeli pläng —
 Spela en polska“ — pling, plingeli pläng!

Nu satt i en vrå en gammal sergeant,
 Tvenne notarier och en stånddrabant,
 De ropa; „Slå, skoffikarn har rätt:
 Polen är straffadt, dess öde utmätt!“

Ur skrubben kom fram
 En vindögd madam,
 Slog harpan i kras
 Med flaskor och glas.
 Skoffikarn högg mig — pling, plingeli plång —
 Bak uti nacken en skåra så lång.
 Der har ni saken . . . pling, plingeli plång!

Rättvisa verld! Nu frågar jag sist:
 Led jag ej orätt?

FREDMAN.

„Mollberg, jo visst!“

MOLLBERG.

Lider jag ej oskyldigt?

FREDMAN.

Gutår!

MOLLBERG.

Harpan är söndrig och näsan är sår.
 Tvi sådan förtret!
 Ej bättre jag vet
 Än fly ur mitt land
 Med harpan i hand,
 Spela för Bacchus och Venus — kling klang —
 Bland virtuoser till stämman och rang,
 Följ mig, Apollo . . . pling, plingeli plång.

N:o 15.

Kör.

*Fredman och de öfriga draga Mollberg till bordet,
 dricka och sjunga:*

Bort allt hvad oro gör,
 Bort allt hvad hjertat qväljer!
 Bäst att man väljer
 Bland dessa buteljer
 Sin maglikör.

Granne, gör du just, som jag gör,
Vet, denna oljan ger humör.

Hvad det var läckert!

Hvad var det? Rhenskt Bleckert!

Oui, monseignör.

JENSEN.

Ja, den gaf mål i mun och bilder för min syn.
Min själ nu dubbelt hög upplyfter sig till skyn,
Nu reser jag . . . farväl! Re'n är jag öfver gränsen.

Förbytt i bara sol.

TRUNDMAN.

En fälsup, nådig Jensen!

KÖR.

Bort allt hvad oro gör!
Allt är ju stoft och aska,
Låt oss bli raska
Och tömma vår flaska
Bland bröderna!

Granne, gör du just, som jag gör!

Vet, denna oljan ger humör.

Hvad det var mäktigt!

Hvad var det? „Jo präktigt!“

Mallaga! Ja!

N:o 16.

(Kör och dans emellan Trundman och Jenke Jensen.)

TRUNDMAN.

Hurra!

Hurra, hurra, Jensen, låt oss båda,
Låt oss dansa, gör du dina språng:
Benet upp och låret krökt och segt som kåda:
Hurra, Jensen! hoppa än en gång.

Bravo, mer försiktigt!

Bravo! det var riktigt:

Spill ej ur kredensen:
 Bravo, söta Jensen!
 Bravo, bravo, bravo, mon garçon!

Putten, lutten, tutten! rör på högra armen:
 Ah, charmant, mon cher amie, charmant!
 Bröstat upp och kråset mera bredt i barmen,
 Ögat bjert liksom en diamant;
 Etwas ad notandum,
 Etiam observandum:
 Deri låg just felet,
 Bravo, rör på spelet,
 Bravo, bravo, bravo, visst och sannt!

N:o 17.

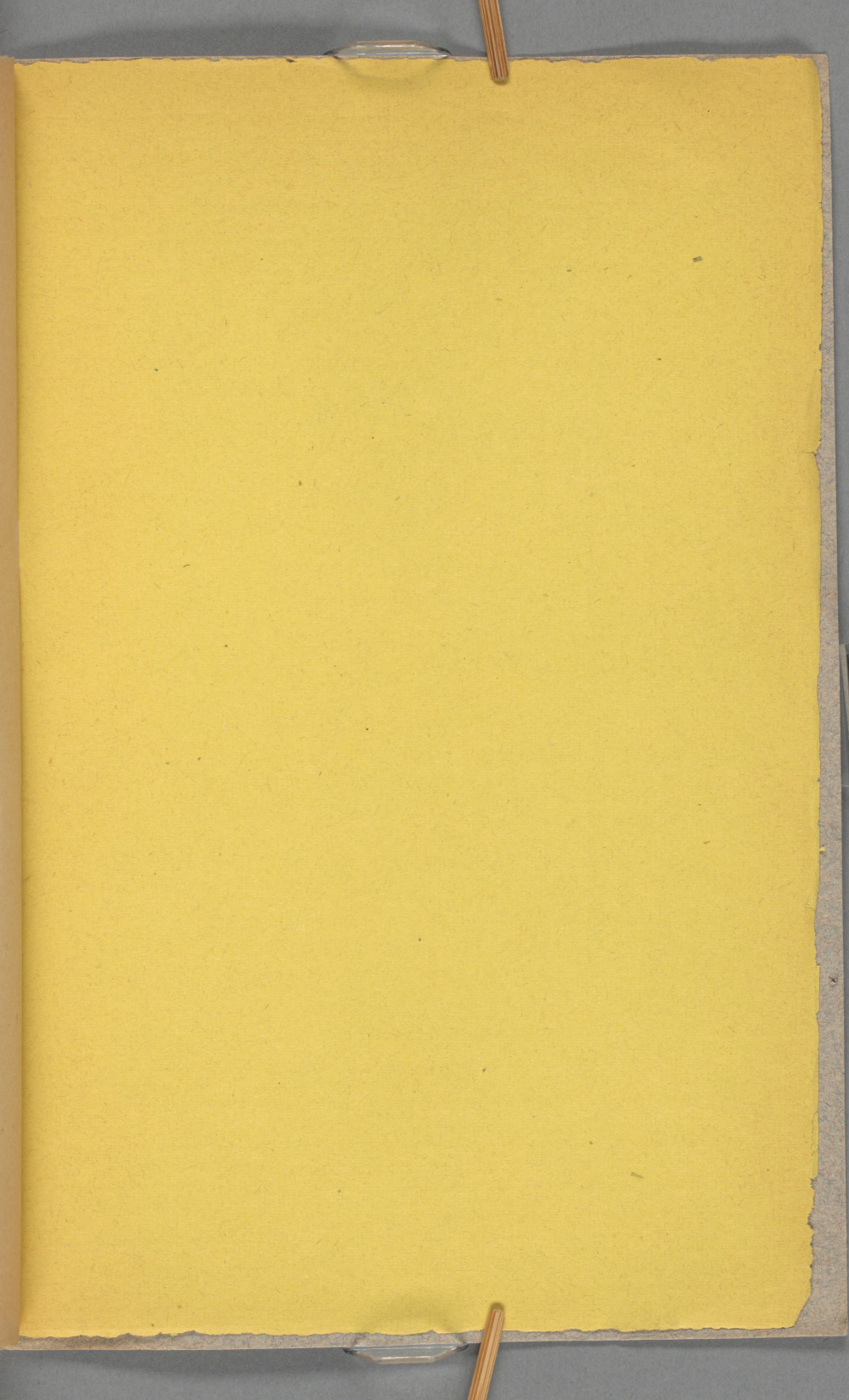
Allmän polska.

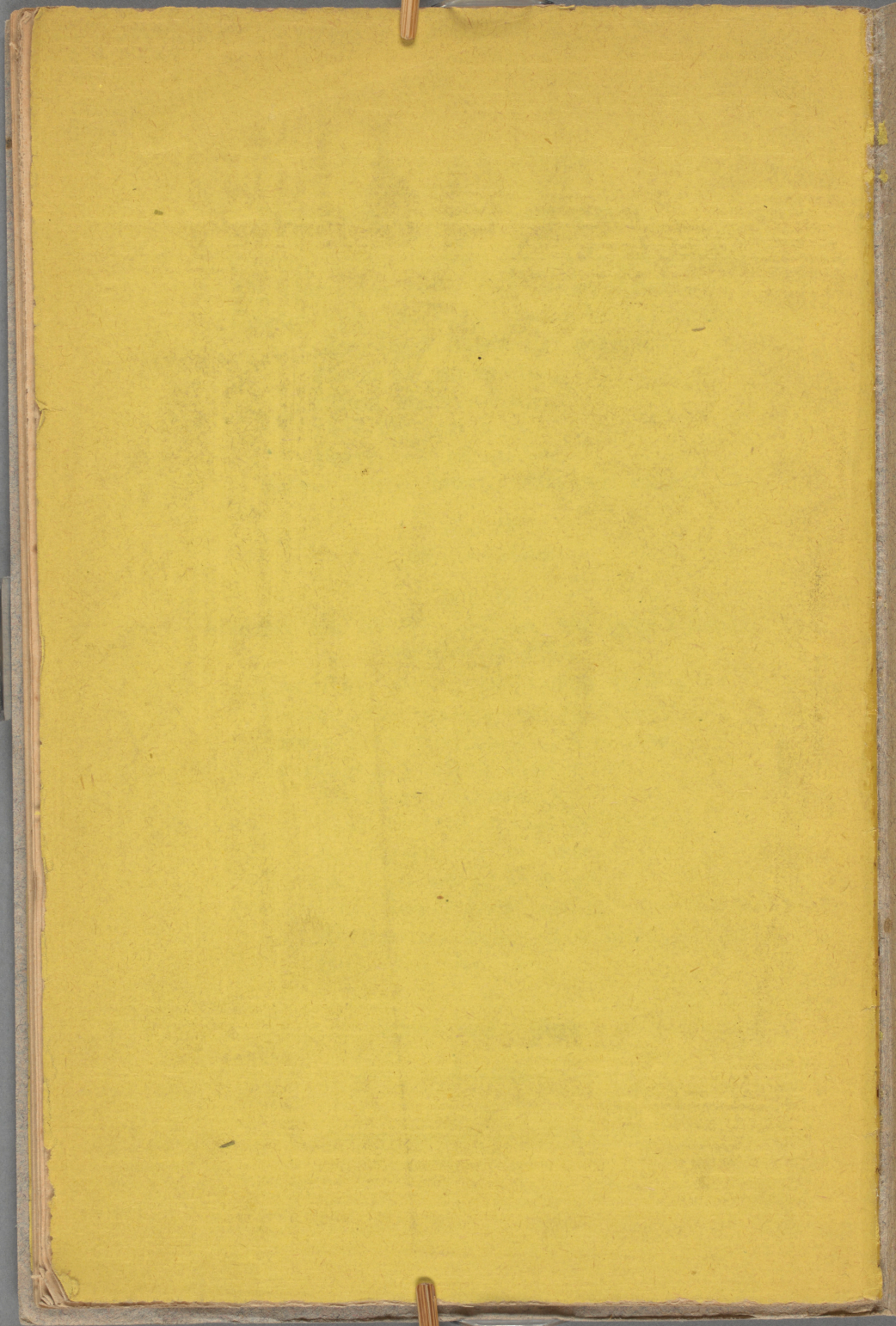
N:o 18.

*Sluttablå och kör till Bellman, som synes i fonden,
 omgifven af skyar.*

Hvem är, som ej vår broder minns,
 Fastän hans skugga mer ej finns?
 Fastän hans valdthorn tystnat har,
 Är skogens genljud ännu kvar.
 Än Floras foglaskara
 Skall ömt hans spel förklara:
 Än jägarn vid sin snara
 Skall på sin pipa svara,
 Hur, ibland Orfei söner,
 Af Bacchus krönt så sköner,
 Han utan like var.

Ridån ned. Slut.

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

